

העניין שלי

בית המדרש
דחסידים ברסלב
מאנטשעסטער יצ"ו

גליון ו'
פ' טהרה תשפ"ג

דיבורים מאירים ומחזקים מתוך ה"רב שיח" בכינוס "על הפורקן"

נתנדב ע"י הרב יחיאל מיכל הלוי שניעק שליט"א לרגל שמחת הולדת נכדו למזל טוב

שרגילים לומר לילדים בת"ת ולבחורים בישיבות, להחליט בתוך המח ש"8.30" זה לא הזמן קימה כלל. ויכולים להסביר ליצר, ש8.30 זה פשוט מאוחר מדי. לא משתמע כלל כזמן קימה. בדרך כלל הרי בימות החול בשעה כזו הוא יכול לעמוד כבר אחרי התפילה, אז למה יגרע שבת המלכה...? עשה איזה סדר לפני שאתה הולך להתפלל. או איזה שיעור חזק לפני התפילה. עפעס! למה לקפוץ אל תוך התפילה מיד מתוך השינה?.. ס'האט דאך נישט קיין פשט. לפחות עשה 'השכמה' 8.00.

גם יש סברא להניח שהרבה תלוי ב'הקדמה'. היינו מה שיש במוח האדם איך הוא מסתכל על הענין. אם יש לאדם 'רצון' חזק וחושב לעצמו בחשק כל הזמן "אני רוצה" להגיע אל מה שרביה"ק רוצה ממני", בתמימות פשוטה. אז כבר מעצמו ינסה להשיג את המטרה יותר ויותר.

[ובדרך צחות, דיברנו מקודם אודות הענין שהתפילה בשבת יכול להתאחז כהרגשת שקר, כאילו משחק, זה לא האמת שלי. ואמרנו שלהיפך, ימות החול הם ה'שפיל', והשבת היא האמת. אבל אם גם בשבת קודש התפילה ייראה עם חולשות ומניעות.... אז מה אכן האמת??]

קשה לומר לאחרים, אבל הרי כל אחד יודע

השואל: מה הסיבה שיש חולשה בתפילת שחרית של שבת, "ס'איז עפעס שוואך דאס דאווענען"? ומה העצה לזה?

הרב יעקב מרדכי פריעדמאן: הסיבה הפשוטה? פשוט מאוד. "עצת היצר". כן! היצר הרע יודע מאוד טוב שבעת הזאת, דייקא 'דארט שטעקט די זאך'. בראשונה, כל תפילות שבמשך השבוע הרי מתעלים ע"י תפילות שב"ק כמו שדיברנו, וזה לבד גירא בעינא דשיטנא. אבל חוץ מזה, היצר אינו רוצה שיהיה לנו תפילה טעימה כמו שצריך. ער פארגינט אונז נישט! הוא לא רוצה שנידבק לה' בתודה והודאה ע"י "נשמת" מעולה. הוא לא רוצה שנתרפק על אבינו אב הרחמן בגעגועי לבבינו אצל 'ממקומך מלכינו תופיע'. וכו' וכו'. אז הוא בא בטכסיסיו הידועים לשמצה, ומטיל 'חולשה' על עם ישראל. זהו בפשוטו.

חוץ מזה, יש את החלק שכל אחד צריך לידע ולשער בנפשו. והיינו שנעשה כזה דבר שבשבת קודש כאילו 'משלימין' את השינה של כל השבוע. כך שממילא נכנסים אל 'מצב שינה'... ואולי זה מעלה?.. שינה בשבת תענוג..

בכל אופן, לענין עצה, אולי יש להציע, וכמו

....אם רואים שיש מניעות גדולות כאלה על תפילת שחרית של שב"ק זה סימן שעל כרחך יש בתפילה הזאת חשיבות גדולה מאוד! יש בזה יהלום טמון שרוצים לגנוב ממנו. זאת נקודה שצריכים לחזור הרבה פעמים, ובעזה"ש"ת אחרי הרבה חזרות, נזכה ללכת אל השלימות....

כלל אינו כן, בשבת אין כל כך סדר היום באופן שדבר אחד גורר את השני. בא שבת בא מנוחה. ולכן יש מקום לחולשה יותר מבימי החול, כי אין אנרגיה הפנימית שדוחף את האדם לרוץ ולהתפלל בשביל להיות מוכן למה שבא אחר התפילה..

אמנם כל זה אם אכן ההסתכלות על התפילות בחול היא באופן כזה שהיא רק חלק א' מני אלף מהעניינים שצריכים לחטוף אל תוך ההספק היומי.. אבל כשאדם יודע שאדרבא עיקרו של היום תלוי דייקא לפי התפילות של היום, ואין התפילות רק טפלים אל העניינים שבהם עסוקים בשאר היום, כי אם הם עיקר גדול שסביבם מסתובב שאר סדר היום, באופן כזה לעולם לא יוותר על תפילה כדבעי על שכר ריווח גשמי של מה בכך, אלא אדרבה, יוותר על הגעתו אל העסק בדייקנות בשביל להרויח תפילה כתיקונה!

כשאדם יודע שהתפילה "דאס איז דער זאך", הוא מרגיש הנעימות של תפילה בכוונה, בשבילו באמת אין חילוק בין יום שלישי ליום השבת... אדרבא, בשבת קודש שאין את ההרגשת הדחיפות להגיע אל מקומות מסוימים ולסדר דברים מיוחדים וכדו'. ממילא יש לו כל הזמן שבעולם בשביל נעימות התפילה יותר מבימי החול.

וא"כ זהו העצה. להתרגל שהתפילה היא היא העיקר. 'תפילה' איננה רק 'היכי-תמצא' בשביל להגיע אחריה אל הכולל מאחר שאין ללכת לכולל לפני התפילה כי אסור ללמוד לפני ברכת התורה... צריכים להתפלל כי זה מה שצריך, וגם כי התפילה יש בה נעימות! כי זה געשמאק! מדברים אל אבינו שבשמים! מ'גיסט זיך אויס דאס הארץ פארן אויבערשטן! כשכבר עומדים אחרי התפילה וצריכים לעשות דברים אחרים, בכבוד גדול. אבל ההסתכלות היא ש'מיינ זאך איז תפילה'. זה העיקר שלי. ועי"ז באמת לא יהא חילוק בין שבת קודש לימות החול.

בעצמו עם איזה עצה היה משתמש בכדי שלא להגיע מאוחר אל טיסה... אז איזה עצה שרק תועיל בשבילך, תוכל בשופי להשתמש עמה גם לעניינינו.

ונקודה חשובה שצריכים לזכור היא, שידוע שכמידת החשיבות של דבר, כך תהי' חוזק המניעות על הדבר. ובכן, אם רואים שיש מניעות גדולות כאלה על תפילת שחרית של שב"ק - ואין נקודת הקושי תלויה בה'זמן' שמתפללים 8.30 ולא בהמקום מאנטשעסטער, אלא באיזה מקום שרק תלך, ובאיזה זמן שרק מתפללים, ילך היצה"ר ויפתה את האדם ויתגבר על הענין בגדול, זה נחלת הכלל - זה סימן שעל כרחך יש בתפילה הזאת חשיבות גדולה מאוד! יש בזה יהלום טמון שרוצים לגנוב ממנו. זאת נקודה שצריכים לחזור הרבה פעמים, ובעזשהי"ת אחרי הרבה חזרות, נזכה ללכת אל השלימות.

הרב יוסף בענעדיקט:
קצת קשה עלי לענות כהוגן על שאלה זו, כי תודה לאל מעת שזכיתי להתקרב אל הנחל הנובע, אני מתגעגע כל השבוע אל תפילות שבת קודש, הם כל כך מאירות ונעימות... כל כך געשמאק.. אה! מרגישים חבל על כל רגע שמפסידים המתיקות שאפשר להרגיש.. אין מרגישים שבשבת התפילה יותר קשה מימות החול. אדרבה, התפילה בשב"ק נוח יותר.

אמנם, בהעלותי על זכרוני מימים עברו שהייתי מרגיש חולשה כזאת, אני חושב שמלבד מה שיש בזה עצת היצר לפי גודל מעלת התפילות בשבת קודש, יש לזה עוד סיבה פשוטה, מאחר שבימות החול יש לכל אחד 'סדר היום' למשך כל היום, א גאנצע סיסטעם, וכל העניינים והפעולות של הסדר היומיומי נגורים אחד אחרי השני, ותפילת שחרית היא אצלו גם עיגול א' בהשרשת הארוכה של העניינים שעליו לסדר במשך היום. וכמו שבשביל להתניע רכב צריך מפתח, כך להתניע את היום צריך להתפלל שחרית. מה שאין כן בשבת קודש, בדרך

